

dubna 1920, č. 306 Sb. na jmenování definitivním učitelem bez určitého služebního místa, neboť z tohoto hlediska věc ve správním řízení řešena nebyla.

Č. 4063.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Uvedl-li zcizovatel v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty investiční náklady, jichž připočtení žádá, a nabídl-li zároveň předložení účtů, nemůže vyměřovací úřad vyměřiti dávku, aniž si účty ty vyžádal. Praekluse ve směru tom dle § 16, odst. 2 dávk. řádu z r. 1920 vyslovená, nemá opory v zákoně.

(Nález ze dne 25. října 1924, č. 18.078.)

Věc: Ferdinand B. v P. (adv. Dr. Vojt. Hrnčíř z Kralup) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-I prodal smlouvou trhovou ze 14. června 1921 nemovitosti své a to zámeček, pastvinu č. kat. —, zahradu č. kat. — a pastvinu č. kat. — v kat. obci P. za 350.000 K. V přiznání k dávce z přírůstku hodnoty uvedl v rubrice připočitatelných nákladů dle § 8 d. ř., že v letech 1913 a 1914 provedl adaptace nákladem 154.545 K 81 h.

Platebním rozkazem vyměřil zem. insp. pro zem. dávky st-li z uvedeného převodu dávku z přírůstku hodnoty, nevzav v počet investiční náklady st-lem účtované jako položku k nabývací ceně připočitatelnou.

Žal. úřad zamítl nař. rozhodnutím stížnost do platebního rozkazu pro neuznání onoho připočtu podanou v podstatě z důvodů, že strana opomenula v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty předložiti doklady o účtovaném investičním nákladu a že není přípustno tak dodatečně učiniti po vydání platebního rozkazu. — — —

Nss shledal stížnost důvodnou.

Nař. rozhodnutí spočívá na právním názoru, že strana musí vždy, v každém případě s přiznáním k dávce z přírůstku hodnoty předložiti hodnověrné průkazy o připočtech, na něž činí nárok.

Názor ten nelze uznati správným.

St-I uvedl v přiznání k dávce podrobně, které investice v roce 1913 a 1914 na zámečku provedl, připojil plán ze 17. září 1910 o tehdejší situaci starého zámečku a stavební plán ze srpna 1913, dle něhož provedeny adaptace v letech 1913 a 1914, a doložil, že dle přesně vedeného stavebního účtu a dle dokladů účetních, které jeho důchodní Bedřich H. na vyzvání kdykoliv předloží, činil stavební náklad na úpravy shora uvedené v roce 1913 — 97.951 K 24 h, v roce 1914 — 55.667 K 13 h a za pavilon tenisový — 927 K 44 h.

Za tohoto stavu věci náleželo úřadu vyměřujícímu vzhledem k ustanovení § 8 d. ř., když tyto pro vyměření dávky závažné okolnosti nepokládal za dostačitelé, aby vyzval stranu k předložení účtů a stanovil k tomu lhůtu pod následky § 16 d. ř. v poslední větě 1. odst.

Když však úřad vyměřující tak neučinil, a strana teprve z platebního rozkazu seznala, že úřad ony stranou udané, pro vyměření dávky zá-

važné okolnosti nepokládá za dostačitelé, nemůže straně býti odňata možnost, aby v adm. postupu instančním předložila doklady, k jichž předložení se včas nabídla, neboť nejde tu, jak nař. rozhodnutí za to iná, o opatření průkazu se strany úřadu, nýbrž o provedení důkazů stranou nabídnutých, které náleží úřadu.

Názor nař. rozhodnutí nemá tudíž opory v předpisech dávk. řádu, pročež rozhodnutí to jako nezákonné bylo zrušeno.

Č. 4064.

Domovské právo. — Obecní úředníci: Kdo byl před převratem usnesením městského zastupitelstva hl. města Brna trvale ustanoven městským lesmistrem, nabyt — předpokládá jeho tuzemské státní občanství — domovské příslušnosti v Brně.

(Nález ze dne 27. října 1924 č. 18.489.)

Prejudikatura: Boh. 119, 699 a 1567 adm.

Věc: Richard F. ve V. proti ministerstvu vnitra (okr. hejtman Vlad. Velner stran domovské příslušnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dle úředního záznamu ve spisech z 12. března 1921 byl st-l dříve státním občanem a příslušníkem Vídně a byv ustanoven dne 10. prosince 1891 skutečným úředníkem co městský lesmistr nabyt vzhledem k § 1 č. 4 a § 15 zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. státního občanství čsl. republiky a domovského práva brněnského.

Na základě toho byl Richard F. zapsán do obecní matriky brněnských příslušníků a měs. rada hl. zem. města Brna vydala st-li k jeho žádosti domovský list daný dne 20. května 1921, kterým potvrdila, že st-l, městský lesmistr, narozený v roce 1863 v Bzenci, má v Brně domovské právo.

Dle záznamu popisního úřadu byl lesmist F. jmenován definitivním — usnesením obecního výboru z 10. prosince 1891 a byl mu vydán dekret dne 19. prosince 1891.

Po přezkoumání věci vydal první náměstek starosty města Brna dne 19. července 1922 st-li, tehdy již na odpočinku, výměr, jímž mu oznámil, že vymazal jej i jeho choť z matriky brněnských příslušníků, poněvadž jako lesmistr města Brna ani dle ustanovení § 1 č. 4 zák. z 9. dubna 1920, č. 236 Sb. nestal se státním občanem čsl., ani dle § 10 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. nenabyt domovského práva v Brně ustanovením definitivním lesmistrem, a vyzval st-le, aby neplatný domovský list vrátil.

V odvolání z výměru toho podaném uvedl st-l, že od 13. března 1857 byl v městských službách jako lesní úředník, od 1. listopadu 1892 jako definitivní, že lesní úředníci města Brna byli od 1. listopadu 1914 podrobeni služ. pragmatice pro měst. úředníky a že jeho stálým sídlem bylo Brno. Odvolal se na § 10 novely z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. a čl. 3 smlouvy brněnské a dovozoval, že i dle č. 3 § 1 úst. zák. č. 236/20 musí býti pokládán za čsl. státního občana.